

[Jesper Simonsen.]

et Led i hans Administration af Embedet som Foged.

Men vil man endelig have det udtrykkeligt afgjort, kan det Spørgsmaal jo tages op til Behandling — det er der ikke det mindste i Vejen for. Og ønsker man en anden Appellinstans end Landsretten i disse Sager, fordi Landsretten ikke skulde have fornødne Forudsætninger for at afgøre disse Spørgsmaal, da den ikke staar i Samarbejde med en Lægmandinstitution, saaledes som Fogeden gør, idet han i disse Sager staar i Samarbejde med Akkordudvalget, saa kan vi forhandle om at finde en anden Appellinstans — om et saadant formelt Spørgsmaal kan der jo nok opnaas Enighed.

Jeg skal derefter gøre en Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal i Anledning af hans Udtalelser til, hvad jeg havde sagt om Skattebyrden. Det ærede Medlem siger, at det var dristigt af mig at sige, at Skatterne ikke trykker Landbruget. Det har jeg nu for det første ikke sagt, men jeg sagde til det ærede Medlem, at det var en ubegribelig Overdrivelse af det ærede Medlem at ville paastaa, at det er Skattetrykket, som ene og alene er Skyld i de Vanskeligheder, Landbruget er ude i — og det sagde det ærede Medlem.

Det ærede Medlem siger — det staar i Tidenden Sp. 2497, og jeg beder om Formandens Tilladelse til at citere et Par Linier:

„Sandsynligvis vilde et Forslag som det, der her foreligger, have været overflødigt, hvis Ejendomsbeskatningen var blevet nedsat i Overensstemmelse med de foreliggende økonomiske Forhold“.

Altsaa vi skulde ingen Landbrugskrise have haft, og et Lovforslag som det foreliggende vilde have været ganske overflødigt, hvis Ejendomsskatterne havde været nedsat. Om en saadan Udtalelse sagde jeg, at det var en Overdrivelse, som ikke havde noget som helst med de virkelige Forhold at gøre. (*Madsen-Mygdal*: Det er ogsaa en Omskrivning af, hvad jeg har sagt). Jeg citerede det ærede Medlems Ord. (*Madsen-Mygdal*: Ja, men jeg sagde ikke noget om Landbrugskrise). Det ærede Medlem sagde, at et Forslag som dette vilde have været overflødigt, hvis Skatterne havde været nedsat, saaledes som det ærede Medlem forlanger det. Det maa da vel betyde, at saa havde Landbrugerne ikke haft Trang til den Beskyttelse, som Lovforslaget tilsigter. (*Madsen-Mygdal*: Det betyder ikke, at der ikke vilde have været Landbrugskrise).

Det ærede Medlem overser ganske, at

Vanskelighederne har deres Oprindelse i Forhold, der ligger udenfor Danmarks Grænse: Beskæring af de danske Landbrugsprodukters Marked, en Sænkning af Priserne, saaledes at Produktionen ikke kan betale sig — det er jo stærkt sammentrængt Aarsagen til Krisen og aldeles ikke Skatterne. At Skatter kan virke trykkende — ja, naturligvis. Og kan man lette det Tryk uden at skade andre Interesser, maa man selvfølgelig gøre det ogsaa, men at tro, at det skulde være en Løsning, er ganske fejlagtigt.

Det er ogsaa et af disse Universalmidler, som vi ved denne Lejlighed er blevet præsenteret for. Venstre foreslaar Skatteletelse, den skal raade Bod paa alt. Fra konservativ Side siger man: Told, det var det ærede Medlem Hr. Viggo Hansen fremme med. Jeg gad vide, om det ærede Medlem Hr. Viggo Hansen kan finde en eneste solvent Landbruger i Danmark, som vil komme ind under Lovens Bestemmelser, som han kan faa til at begribe, at det skal kunne hjælpe ham det allermindste, at vi fik nogen Told et eller andet Sted. At komme med disse Universalmidler overfor et Forslag som dette, der tager Sigte paa noget ganske konkret, er en Fremgangsmaade, som de Folk, hvis Vel det gælder, utvivlsomt maa stille sig meget undrende overfor.

Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal talte igen nu sidst, han havde Ordet, om den store Skatteprioritet, der er skudt ind foran alle Prioriteter i Landbrugsejendomme; det var den, der skulde formindskes eller fjernes; saa vilde det hele blive godt. Hvorledes er nu Stillingen? Lad os tage det ganske praktisk, som det er. De Topprioriteter, som staar i de truede Landbrugsejendomme, er jo alle af nyere Dato end Skatteprioriteten, som det ærede Medlem ynder at kalde den, og hvad vil saa Betydningen af, at man formindsker Skatteprioriteten, som det ærede Medlem kalder det, være? At de Topprioriteter, som nu er usikre i et eller andet Omfang, vil blive usikre i et mindre Omfang. Altsaa det vil alt sammen gaa i Topprioriteternes Lomme, ikke i Landbrugets Lomme.

Det er det praktiske Forhold med den Tale om Lettelse af Skatteprioriteten; man sikrer Topprioriteterne, de yderstaende Kreditorer, ved en Lovgivning af den Art. Men det Lovforslag, der her foreligger, tager Sigte paa rent konkret og begrænset at hjælpe nogle Landbrugere, som ikke ved de andre Foranstaltninger, der er truffet, faar tilstrækkelig Hjælp til at komme over de